

Συλλογή της Νομολογίας

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-144/13, C-154/13 και C-160/13

VDP Dental Laboratory NV
κατά
Staatssecretaris van Financiën
και

Staatssecretaris van Financiën
κατά
X BV
και
Nobel Biocare Nederland BV

(αιτήσεις του Hoge Raad der Nederlanden για την έκδοση προδικαστικής απόφασης)

«Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Εκπτώσεις — Απαλλαγές —
Παραδόσεις ειδών οδοντικής προσθετικής»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα)

της 26ης Φεβρουαρίου 2015

1. *Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Έκπτωση του φόρου εισροών — Παραδόσεις ειδών οδοντικής προσθετικής μη υποκείμενες στον φόρο λόγω απαλλαγής προβλεπόμενης από το εθνικό δίκαιο κατά παράβαση της οδηγίας 2006/112 — Ο υποκείμενος στον φόρο δεν είναι δυνατό να τύχει απαλλαγής, προβάλλοντας συγχρόνως δικαίωμα εκπτώσεως*

(Οδηγία 2006/112 του Συμβουλίου, άρθρο 168)

2. *Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Απαλλαγές — Απαλλαγή των παραδόσεων ειδών οδοντικής προσθετικής — Περιεχόμενο — Ενδοκοινοτικές αποκτήσεις και οριστικές εισαγωγές — Απαλλασσόμενη παράδοση στο έδαφος του κράτους μέλους προορισμού — Εμπίπτει — Προϋποθέσεις — Παράδοση από οδοντιάτρους ή οδοντοτεχνικούς*

(Οδηγία 2006/112 του Συμβουλίου, άρθρα 132 § 1, στοιχείο ε', 140, στοιχεία α' και β', 143 § 1, στοιχείο α', και 370)

3. *Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Απαλλαγές — Απαλλαγή των παραδόσεων ειδών οδοντικής προσθετικής — Περιεχόμενο — Ενδοκοινοτικές αποκτήσεις και οριστικές εισαγωγές — Απαλλασσόμενη παράδοση στο έδαφος του κράτους μέλους προορισμού — Εμπίπτει — Κράτος μέλος προελεύσεως το οποίο έχει διατηρήσει σε ισχύ, μεταβατικώς, τη φορολόγηση των ειδών οδοντικής προσθετικής — Δεν ασκεί επιρροή*

(Οδηγία 2006/112 του Συμβουλίου, άρθρα 140, στοιχεία α' και β', και 370)

1. Το άρθρο 168 της οδηγίας 2006/112, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/75, έχει την έννοια ότι, όταν απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας που προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο δεν συμβιβάζεται με την οδηγία 2006/112, το εν λόγω άρθρο 168 δεν επιτρέπει σε υποκείμενο στον φόρο να τύχει της απαλλαγής αυτής, προβάλλοντας συγχρόνως δικαίωμα εκπτώσεως.

Πράγματι, όταν υποκείμενος στον φόρο αντιμετωπίζει μια τέτοια κατάσταση, πρέπει είτε να εφαρμόσει την εθνική απαλλαγή και να παραιτηθεί του δικαιώματος εκπτώσεως είτε να υποβάλει τις πράξεις του σε φόρο προστιθέμενης αξίας κατ' εφαρμογήν του δικαίου της Ένωσης και να ζητήσει στη συνέχεια να τύχει εκπτώσεως του φόρου εισροών.

(βλ. σκέψεις 39, 40, διατακτ. 1)

2. Τα άρθρα 140, στοιχεία α' και β', καθώς και 143, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/75, έχουν την έννοια ότι η απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας την οποία προβλέπουν εφαρμόζεται στην ενδοκοινοτική απόκτηση και στην οριστική εισαγωγή ειδών οδοντικής προσθετικής τα οποία παραδίδουν οι οδοντίατροι και οι οδοντοτεχνίτες, όταν το κράτος μέλος της παραδόσεως ή της εισαγωγής δεν έχει θέσει σε εφαρμογή τη μεταβατική ρύθμιση του άρθρου 370 της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/75.

Πράγματι, προκειμένου να κριθεί αν μια ενδοκοινοτική απόκτηση ή μια εισαγωγή αγαθών απαλλάσσεται από τον φόρο προστιθέμενης αξίας, πρέπει να εξετασθεί αν η παράδοση των ίδιων αυτών αγαθών απαλλάσσεται στο έδαφος του κράτους μέλους προορισμού. Δεδομένου ότι άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας αυτής επιβάλλει στα κράτη μέλη να απαλλάσσουν την παράδοση των ειδών οδοντικής προσθετικής εκ μέρους των οδοντιάτρων και των οδοντοτεχνιτών, η παράδοση του προϊόντος αυτού στο έδαφος κράτους μέλους απαλλάσσεται κατ' ανάγκην, εφόσον το κράτος μέλος δεν έχει θέσει σε εφαρμογή τη μεταβατική ρύθμιση του άρθρου 370 της οδηγίας για τον φόρο προστιθέμενης αξίας. Συνεπώς, οι ενδοκοινοτικές αποκτήσεις και οι εισαγωγές ειδών οδοντικής προσθετικής εκ μέρους των οδοντιάτρων και των οδοντοτεχνιτών απαλλάσσονται οπωσδήποτε.

(βλ. σκέψεις 49-51, 53, 58, διατακτ. 2)

3. Το άρθρο 140, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2006/112, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/75, έχει την έννοια ότι η απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας την οποία αφορά η διάταξη αυτή έχει επίσης εφαρμογή στην περίπτωση που η ενδοκοινοτική απόκτηση αφορά είδη οδοντικής προσθετικής προερχόμενα από κράτος μέλος το οποίο έχει θέσει σε εφαρμογή το εξαιρετικό μεταβατικό καθεστώς το οποίο προβλέπει το άρθρο 370 της οδηγίας αυτής.

Πράγματι, δεδομένου ότι η εναρμόνιση του συστήματος του φόρου προστιθέμενης αξίας είναι ακόμη μερική, το άρθρο 370 της οδηγίας επιτρέπει στα κράτη μέλη να εξακολουθήσουν να διατηρούν σε ισχύ ορισμένες προγενέστερες της οδηγίας αυτής διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας τους, οι οποίες, αν δεν είχε επιτραπεί η εν λόγω διατήρησή τους σε ισχύ, θα ήταν ασύμβατες προς το εν λόγω καθεστώς. Ως εκ τούτου, προκειμένου να κριθεί αν ενδοκοινοτική απόκτηση ειδών οδοντικής προσθετικής μπορεί

να τύχει απαλλαγής, πρέπει να ελεγχθεί αν η παράδοση ή η εισαγωγή των ίδιων αυτών αγαθών απαλλάσσεται στο έδαφος του κράτους μέλους προορισμού. Συνεπώς, το στοιχείο αναφοράς είναι το καθεστώς που έχει εφαρμογή στο κράτος μέλος προορισμού και όχι στο κράτος μέλος προελεύσεως.

(βλ. σκέψεις 60-64, διατακτ. 3)